

ACC. NR. 315

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE *Upptecknat av:* Ellen Larsson.
Härad: Torna *Adress:* Häslöv.
Socken: Häslöv *Berättat av:*
Uppteckningsår: *Född år* i

1.

Uppteckningen rör

Julfirandet på en gård i Häslöv i mitten på 1870-talet

Fjorton dagar före jul började tillredelserna för ett värdigt, efter den tidens sed fira julen, där tvättades bryggdes ett gott julöl, slaktades, bakades, bröd i stora mängder mycken mat behövdes då under julen, ingen kom till gården utan han trakterades med mat och dryck, alla handtverkare i byn skräddare, skomakare m.fl. alla tjänare och daglönare erhöles sin stora julkaka.

Några dagar före julafton skurades och putsades i alla vinklar och vrår, och snyggades upp på allt sätt, som nog kanske behövdes efter som det i många fall var den enda gång på året som en riktig grundlig rengöring ägde rum.

På julafton beströddes det vita och nyskurade golvet med sand hackat enris eller buxbom, mattor förekom ej

Skriv endast på denna sida!

I den så kallade stugan ej heller gardiner.

Vid fyratiden på julafton samlades allt gårdens folk i vardagsstugan, kläda i sina helgdagskläder de som under året haft så kallat extra arbete t.ex. höstarbete eller dylikt voro vanligtvis då inbjudna, omkring det stora dukade bordet. Belysningen bestod av tre armade hemgjorda talgljus.

Sedan någon av de yngrealäst bordsbönen, vidtog måltiden som alltid bestod av lutfisk och risgröt, under det att risgröten äts bruktes någon gång som de kallades rimma för gröten, om där var någon i bland de församlade som var den saken mäktig och det väskte ju alltid någon munterhet.

Och så brukades att i gröten lägga en skalad mandel, och den som fann mandeln var någon giftasvuxen, ogift person hade hon eller han stora utsikter att bliva gift det kommande året. Efter måltiden bjöds julhögar som bestod av kävring (hårt bröd) gässtek, sylta samt klenäter och gorän. Sedan lästes aftonbön och sjöngs några för julen passande psalmer, därefter vidtogs lekar och ringdanser, då både unga och gamla roade sig av hjärtans lust, så vidatio tiden äts kvällsvard, som alltid bestod av sylta och rödbetor. Och så var festen slut, alla tackade sade tackade sade godnatt och var och en gick hem till sitt.

Ellen Larsson.